

Arrest

nr. 185 512 van 18 april 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 15 januari 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 november 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die loco advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienen op 25 februari 2010 omwille van medische redenen die eerste verzoeker betreffen, een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december

1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Op 1 juli 2010 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard.

Op 4 juni 2013, met kennisgeving op 1 augustus 2013, verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag ongegrond. Diezelfde dag worden aan verzoeker twee bevelen om het grondgebied te verlaten uitgereikt. Bij arrest nr. 185 511 van 18 april 2017 worden deze drie beslissingen vernietigd.

Inmiddels dienden verzoekers op 15 mei 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 25 november 2013 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag onontvankelijk. Dit is de eerste bestreden beslissing die luidt:

“L., B. (RR(...)) geboren te Preshevo op 01.06.1982

L., E. (RR(...)) geboren te Bujanovc op 05.08.1984

+ kinderen:

L., A. geboren te Tubeke op 29.12.2009

L., Am. geboren te Seraing op 02.08.2012

Nationaliteit: Servie

adres: (...)

Ingevolge de aanvraag om machtiging tot verblijf van 15.05.2013 in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, kan ik u mededelen dat er een beslissing werd genomen.

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

Betrokkenen hadden een aanvraag 9ter ingediend op datum van 25.02.2010. Een beslissing werd genomen op 04.06.2013. Het betrof een ongegronde beslissing. Betrokkenen betekenden een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13 – 30 dagen). Ten laatste tegen 31.08.2013 hadden betrokkenen gevolg moeten geven aan dit bevel. Betrokkenen dienden op 15.05.2013 een aanvraag 9bis in. De elementen die betrokkenen aanhalen vormen echter geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkenen de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van opthoud in het buitenland.

Betrokkenen wisten dat hun verblijf enkel werd toegestaan in het kader van het onderzoek naar de asielmotieven en in het kader van het onderzoek naar de medische elementen. Betrokkenen wisten dat zij bij een negatieve beslissing vrijwillig het Belgisch grondgebied dienden te verlaten. Elementen van integratie kunnen voorgelegd worden voor de bevoegde Belgische diplomatieke post. Ze kunnen zich bij deze procedure nog steeds door hun advocaat laten bijstaan. Het gegeven dat de procedure 9ter meer dan 3 jaar duurde en dat betrokkenen kinderen hebben, vormt geen buitengewone omstandigheid. Betrokkenen wisten dat dit om een precaire verblijfssituatie ging en dat zij bij een negatieve beslissing België dienden te verlaten. Hun verblijf werd toegestaan tot zolang het onderzoek liep. Betrokkenen tonen met een verwijzing naar de duur van de procedure 9ter niet aan dat het nu voor hen onmogelijk of bijzonder moeilijk is geworden om de aanvraag voor het verkrijgen van een verblijfsmachtiging in te dienen via de bevoegde Belgische diplomatieke post.

Betrokkenen menen dat ze zich in een prangende humanitaire situatie bevinden zoals gedefinieerd in de instructie van 19.07.2009. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing. Dat de kinderen een stabiele leefomgeving nodig hebben, betekent niet dat betrokkenen de aanvraag voor het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet kunnen indienen via de bevoegde Belgische diplomatieke post. Betrokkenen wisten dat hun situatie in België precair was. Betrokkenen wisten dat ze bij een

negatieve beslissing inzake de aanvraag 9ter en de asielprocedure, België dienden te verlaten. De kinderen hebben er geen enkel belang bij dat de ouders zich zouden nestelen in illegaal verblijf. Zich nestelen in illegaal verblijf zou de levenssituatie van de kinderen niet stabiel maken, wel integendeel.

Dat één van de kinderen naar school gaat en dat dit wordt aangetoond middels een schoolattest, vormt geen buitengewone omstandigheid. Het schoolgaan werd toegestaan tot zolang de procedures 9ter en asiel hangende waren. Het schoolgaan wordt toegestaan om de ontwikkeling van het kind zo normaal mogelijk te laten verlopen. Het element kan opgenomen worden in een dossier die zij kunnen voorleggen voor de bevoegde Belgische diplomatieke post.

Betrokkenen menen dat de artikelen 3 en 6 van het Kinderrechtenverdrag zouden geschonden worden indien betrokkenen terug dienen te keren naar hun land van herkomst. Dat betrokkenen met hun kinderen terug dienen te keren naar het land van herkomst, betekent niet dat dit de belangen van de kinderen zou schaden. De kinderen hebben er geen belang bij dat de ouders zich in illegaal verblijf zouden nestelen. Wat het aangehaalde art. 3 van het Verdrag van de Rechten van het Kind betreft dient te worden opgemerkt dat het Hof van Cassatie gesteld heeft dat art. 3 geen directe werking heeft. Dat een mogelijke terugkeer naar het land van herkomst een schending zou betekenen van art. 6 kan evenmin aanvaard worden. Betrokkenen maken immers niet duidelijk in welke zin dit een schending van dit artikel zou betekenen.

Niets verhindert betrokkenen om terug te keren en via de reguliere weg een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform artikel 9 alinea 2 van de wet van 15/12/1980. Bijna elke migrant – zowel asielzoekers, uitgeprocedeerde asielzoekers of migranten zonder papieren - die naar zijn land wil terugkeren komt in aanmerking voor een vrijwillige terugkeer. Het "vrijwillige terugkeerprogramma" bestaat uit een vliegtuigreis naar het herkomstland, meestal een terugkeerpremie en eventueel een bijkomende reïntegratiesteun. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage. In België is Fedasil - het federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers – de verantwoordelijke overheidsinstantie voor de vrijwillige terugkeer. De praktische organisatie van de terugreis naar het herkomstland wordt uitgevoerd door IOM (de Internationale Organisatie voor Migratie)."

Diezelfde dag worden de volgende bevelen om het grondgebied te verlaten (respectievelijk tweede en derde bestreden beslissing) uitgereikt:

"Il est enjoint à Monsieur:

De heer:

Nom, prénom/ANaam, voornaam: L., B.
date de naissance/geboortedatum : 01.06.1982
lieu de naissance/geboorteplaats : Preshevo
nationalité/ nationaliteit : Servie

de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le territoire des États qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen¹, sauf s'il possède les documents requis pour s'y rendre,

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen², tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven,

*dans les 7 jours de la notification de décision.
binnen 7 dagen na de kennisgeving.*

**MOTIF DE LA DECISION:
REDEN VAN DE BESLISSING:**

L'ordre de quitter le territoire est délivré en application de l'article (des articles) suivant(s) de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits suivants :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o En vertu de l'article 7, alinéa 1er, 2° de la loi du 15 décembre 1980, en tant qu'étranger non soumis à l'obligation de visa, il demeure dans le Royaume au-delà de la durée maximale de 90 jours sur toute période de 180 jours prévue à l'article 20 de la Convention d'application de l'accord de Schengen, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé :

L'intéressé a introduit une demande d'asile et une demande de régularisation sur base de l'article 9ter, il a été autorisé au séjour durant l'examen de ces demandes. Monsieur savait que sa situation de séjour était précaire. Etant donné que les deux procédures ont été clôturées avec des décisions négatives (il s'est vu refuser le statut de réfugié ainsi que la protection subsidiaire et la demande ôter a été déclarée non-fondée), Monsieur réside dès lors en séjour illégal. La durée de 90 jours sur une période de 180 jours est dépassée.

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is hij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd:

Omdat mijnheer een asielaanvraag en een aanvraag 9ter indiende, werd zijn verblijf om die redenen toegestaan en dit tot zolang het onderzoek naar de asielmotieven en de medische elementen liep. Mijnheer wist dat dit om een preciaire verblijfssituatie ging. Vermits beide procedures werden afgesloten met een negatieve beslissing (noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire bescherming werden haar toegekend en de aanvraag 9ter was ongegrond), is het verblijf van mijnheer niet langer gewettigd. De termijn van 90 dagen op een periode van 180 dagen, is inmiddels ruimschoots overschreden.

En application de l'article 74/14, §3 de la loi du 15 décembre 1980, le délai pour quitter le territoire est diminué à [0] jour car : Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen verminderd omdat:

o 4° le ressortissant d'un pays tiers n'a pas obtempéré dans le délai imparti à une précédente décision d'éloignement :

Monsieur a du donné suite à une ordre de quitter le territoire de Belgique au plus tard le 31.08.2013 (annexe 13).

o 4" de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:

Mijnheer had tegen 31.08.2013 het Belgisch territorium moeten verlaten (bijlage 13)."

En:

"Il est enjoint à Madame:

Mevrouw:

Nom, prénom Naam, voornaam:

date de naissance/gebortedatum :

lieu de naissance/geborteplaats :

nationalité/nationaliteit :

L., E. 05.08.1984 Bujanovc Servië

+ kinderen:

L., A. geboren te Tubeke op 29.12.2009

L., Am. geboren te Seraing op 02.08.2012

+ enfants:

(...)

de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le territoire des États qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen¹, sauf si elle possède les documents requis pour s'y rendre, wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen², tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven,

*dans les 7 jours de la notification de décision.
binnen 1 dagen na de kennisgeving.*

**MOTIF DE LA DECISION :
REDEN VAN DE BESLISSING:**

L'ordre de quitter le territoire est délivré en application de l'article (des articles) suivants de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits suivants :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

O En vertu de l'article 7, alinéa 1er, 2° de la loi du 15 décembre 1980, en tant qu'étranger non soumis à l'obligation de visa, il demeure dans le Royaume au-delà de la durée maximale de 90 jours sur toute période de 180 jours prévue à l'article 20 de la Convention d'application de l'accord de Schengen, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé :

L'intéressée a introduit une demande d'asile et une demande de régularisation sur base de l'article 9ter, elle a été autorisée au séjour durant l'examen de ces demandes. Madame savait que sa situation de séjour était précaire. Etant donné que les deux procédures ont été clôturées avec des décisions négatives (elle s'est vue refuser le statut de réfugié ainsi que la protection subsidiaire et la demande 9ter a été déclarée non-fondée), Madame réside dès lors en séjour illégal. La durée de 90 jours sur une période de 180 jours est dépassée.

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is hij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd:

Omdat mevrouw een asielaanvraag en een aanvraag 9ter indiende, werd haar verblijf om die redenen toegestaan en dit tot zolang het onderzoek naar de asielmotieven en de medische elementen liep. Mevrouw wist dat dit om een preciaire verblijfssituatie ging. Vermits beide procedures werden afgesloten met een negatieve beslissing (noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire bescherming werden haar toegekend en de aanvraag 9ter was ongegrond), is het verblijf van mevrouw niet langer gewettigd. De termijn van 90 dagen op een periode van 180 dagen, is inmiddels ruimschoots overschreden.

En application de l'article 74/14, §3 de la loi du 15 décembre 1980, le délai pour quitter le territoire est diminué à 7 jour car :

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 7 dagen verminderd omdat:

o 4° le ressortissant d'un pays tiers n'a pas obtempéré dans le délai imparti à une précédente décision d'éloignement :

Au plus tard le 31.08.2013 Madame a du donné suite à une ordre de quitter le territoire (annexe 13).

o 4* de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:

Mevrouw had tegen 31,08.2013 het grondgebied van België moeten verlaten (bijlage 13)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren onder meer de schending aan van artikel 9bis en 62 van de vreemdelingenwet in combinatie met de schending van artikel 3 EVRM.

Het middel luidt deels:

“Eerste middel: Kennelijke appreciatiefout en schending van de formele en materiële mntiveringsplic.ht wat een schending uitmaakt van de artikelen 9bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied. het verblijf. de vestiging en verwijdering van vreemdelingen. de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen. het vertrouwensbeginsel en verbod op willekeur en schending van het algemeen rechtsbeginsel van de rechtszekerheid en « patere legem quam ipse fecisti ». in combinatie met een schending van het artikel 3 EVRM en de artikelen 3 en 6 van het Kinderrechtenverdrag en artikel 22bis Grondwet. machtsmisbruik.

(...)

3.

Dat eisers een aanvraag tot machtiging tot verblijf hebben ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen omwille van de buitengewone omstandigheden waarin zij verkeren.

Dat de Raad van State buitengewone omstandigheden omschrijft als deze die het onmogelijk of bijzonder moeilijk maken voor de vreemdeling om terug te keren naar het land van herkomst en eveneens onderstreept dat dit begrip niet mag verward worden met dat van de 'overmacht' (met name C.E., arrest nr. 88.076 van 20 juni 2000).

Dat bovendien de buitengewone omstandigheden niet 'onvoorzienbaar' dienen te zijn. Dat de buitengewone omstandigheden zelfs deels het gevolg mogen zijn van het gedrag van de vreemdeling zelf, op voorwaarde dat deze zich gedraagt als een normaal zorgvuldig persoon die geen misbruik maakt door opzettelijk een situatie te creëren waardoor een repatriëring bemoeilijkt wordt.

(...)

Dat eveneens op de gezondheidssituatie van eiser werd gewezen. Dat de procedure tot het bekomen van machtiging om verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet nog steeds hangende is in graad van beroep. Dat deze elementen de onmogelijkheid of minstens de bijzondere moeilijkheid om terug te keren naar het land van herkomst aantoon, zodat er wel degelijk sprake is van buitengewone omstandigheden

(...)"

2.2. De verwerende partij antwoordt op deze grief dat deze louter hypothetische beschouwingen bevat en dat de kritiek niet gericht is tegen de bestreden beslissing.

2.3. Uit deze grieven kan afgeleid worden dat de verzoekers de schending aanvoeren van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en dat zij menen dat de motivering niet afdoend is.

Er wordt aan herinnerd dat artikel 9 van de vreemdelingenwet bepaalt als algemene regel dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. Luidens artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan, in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, het hem evenwel worden toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België.

Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het van een verkrijgen van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om de verzoekende partijen een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de verwerende partij na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, en onder meer te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden. Binnen de ruime bevoegdheid die de verwerende partij heeft, is zij er wel toe gehouden duidelijk te motiveren en aan een verzoeker de redenen bekend te maken waarom een beslissing wordt genomen. Het komt de Raad niet toe de opportuniteit van de beslissing in vraag te stellen. Wel is hij bevoegd de wettelijkheid ervan te controleren.

Zoals uit de in punt 1 geciteerde eerste bestreden beslissing blijkt, heeft de verwerende partij de aanvraag in casu onontvankelijk verklaard omdat de aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet vormen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen in hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet als buitengewone omstandigheden onder meer medische elementen aanhaalden. In de aanvraag wordt erop gewezen dat eerste verzoeker een ernstig psychiatrisch probleem heeft, hij aan posttraumatische stress lijdt en ernstige medische problemen kent. Er wordt verwezen naar de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en dat deze ontvankelijk werd verklaard op 1 juli 2010. Er wordt gesteld dat de medische regularisatieprocedure eveneens een prangende humanitaire situatie is die onredelijk lang duurt. Aldus geven verzoekers te kennen dat de medische problematiek van eerste verzoeker het hen bijzonder moeilijk maakt om terug te keren naar het herkomstland om daar een aanvraag in te dienen.

De bestreden beslissing antwoordt op de medische problematiek als volgt:

“Betrokkenen hadden een aanvraag 9ter ingediend op datum van 25.02.2010. Een beslissing werd genomen op 04.06.2013. Het betrof een ongegronde beslissing. Betrokkenen betekenden een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13 – 30 dagen). Ten laatste tegen 31.08.2013 hadden betrokkenen gevolg moeten geven aan dit bevel.

(...)

Betrokkenen wisten dat hun verblijf enkel werd toegestaan in het kader van het onderzoek naar de asielmotieven en in het kader van het onderzoek naar de medische elementen. Betrokkenen wisten dat zij bij een negatieve beslissing vrijwillig het Belgisch grondgebied dienden te verlaten.(...) Het gegeven dat de procedure 9ter meer dan 3 jaar duurde en dat betrokkenen kinderen hebben, vormt geen buitengewone omstandigheid. Betrokkenen wisten dat dit om een preciaire verblijfssituatie ging en dat zij bij een negatieve beslissing België dienden te verlaten. Hun verblijf werd toegestaan tot zolang het onderzoek liep. Betrokkenen tonen met een verwijzing naar de duur van de procedure 9ter niet aan dat het nu voor hen onmogelijk of bijzonder moeilijk is geworden om de aanvraag voor het verkrijgen van een verblijfsmachtiging in te dienen via de bevoegde Belgische diplomatieke post.”

De eerste bestreden beslissing wijst de medische aangehaalde elementen volledig af door louter te verwijzen naar de gevoerde procedure van de ingediende aanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Uit de feitenbeschrijving weergegeven onder punt 1 blijkt dat de beslissing van 4 juni 2013 die de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische reden ongegrond verklaart door de Raad in arrest nr. 185 511 is vernietigd. Er werd niet nagegaan of de ziekte waaraan eerste verzoeker lijdt op adequate wijze kan behandeld worden of de behandeling beschikbaar is in het herkomstland. Tevens werd er vastgesteld dat de ziekte ernstig is nu de verwerende partij de aanvraag ontvankelijk verklaarde op 1 juli 2010. Deze vernietiging met retroactieve werking heeft tot gevolg dat de verzoekende partijen opnieuw komen te staan onder de ontvankelijk verklaring van hun aanvraag zodat zij opnieuw beschikken over een tijdelijk legaal verblijf en in hetzelfde arrest werden de op die dag uitgereikte bevelen vernietigd. Uit het voormelde arrest blijkt dat de verwerende partij geen correcte toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet maakte en niet onderzocht of er een adequate

behandeling van de medische zorgen die eerste verzoeker behoeft voorhanden is in het herkomstland. Ten gevolge van de vernietiging zal de verwerende partij opnieuw moeten antwoorden op de medische elementen aangehaald in de aanvraag. Een loutere verwijzing kan niet volstaan in casu.

In de bestreden beslissing wordt er evenmin nagegaan of de medische problematiek van eerste verzoeker in casu het de familie niet bijzonder moeilijk maakt om terug te keren naar het herkomstland te meer in casu eerste verzoeker lijdt aan posttraumatische stress. Rekening houdend met dit gegeven en het inmiddels tijdelijk legaal verblijf waarover verzoekers thans beschikken, maken verzoekers aannemelijk dat de eerste bestreden beslissing niet afdoend gemotiveerd is met de enkele verwijzing naar de regularisatieaanvraag omwille van medische redenen en de beslissing die hierop volgde, dit in samenlezing met artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. De overige onderdelen van het middel vergen geen bespreking nu deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

2.4. Voor wat de tweede en de derde bestreden beslissing volstaat de vaststelling dat verzoekers door de retroactieve werking van het arrest nr. 185 511 terug komen te vallen op de ontvankelijk verklaring van hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Zij beschikken derhalve opnieuw over een verblijfsgrond in afwachting van een beslissing ten gronde over hun aanvraag en hebben op grond van artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet met name recht op een attest van immatriculatie en kunnen derhalve niet het voorwerp uitmaken van bevelen om het grondgebied te verlaten, zijnde de tweede en derde bestreden beslissing. Bijgevolg acht de Raad het passend om de huidige tweede en derde bestreden beslissing uit het rechtsverkeer te halen omwille van de goede rechtsbedeling en dient de exceptie opgeworpen door de verwerende partij te worden afgewezen.

Daar de middelen van de verzoekende partijen aan voorgaande vaststelling geen afbreuk kunnen doen, dienen zij niet te worden besproken.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 november 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend zeventien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN